

KERAMIKA JE ŽENSKEGA SPOLA

GALERIJA
RIKI
DEBENJAK

UMETNOST JE ŽENSKEGA SPOLA

KERAMIKA JE ŽENSKEGA SPOLA

GALERIJA RIKI DEBENJAKA KANAL

15. 11. – 15. 12. 2013

AVTORICE

BARBARA JURKOVŠEK

BOJANA KRIŽANEC

HANA KARIM

NIKA STUPICA

LUČKA ŠIČAROV

KURATORKA RAZSTAVE

MONIKA IVANČIČ FAJFAR

MONIKA IVANČIČ FAJFAR

PRADAVNI NOSILCI SODOBNEGA SPOROČILA

Razstava z naslovom *Keramika je ženskega spola* je šesta in sklepna razstava v sklopu *Umetnost je ženskega spola*. V seriji zaporednih razstav smo predstavili vrsto slovenskih ustvarjalk, katerih delo je tako ali drugače povezano z mediji slikarstva (2008), skulpture (2009), grafike (2010), fotografije (2011) in ilustracije (2012). To pot se predstavlja pet avtoric, ki tehnologije keramike prenašajo v širše ustvarjalno polje sodobne umetnosti. Razstava bo tako zaokrožila cikel razstav, ki skušajo posamezne izrazne medije predstaviti v vsej njihovi širini ter prikazati tudi prepletene odnose med posameznimi likovnimi zvrstmi.

Barbara Jurkovšek, Bojana Križanec, Hana Karim, Nika Stupica in Lučka Šičarov se predstavljajo z izborom del, ki pokaže njihovo avtorsko izvirnost. Ker pa so dela slogovno, vsebinsko in tehnološko različna, dialog sorodnosti in razlik ustvarja nove pomene v razstavnih celoti.

Keramika je v slovenski likovni umetnosti, vsaj kar se razstavne dejavnosti tiče, po krivici prezrta umetniška zvrst – čeprav se v zadnjem času na tem področju kažejo nekatere optimistične spremembe. Morda gre razloge za to iskati v razširjenosti uporabne keramike in s tem povezanim predsodkom, da spada keramika v domeno obrtnikov, ne pa likovnih umetnikov. Druga ovira pri umestitvi keramike v polje "visoke umetnosti" je izvzetost keramike iz programov likovnih akademij. Mogoče se z uvajanjem sprememb v visokem šolstvu obetajo boljši časi. Tretji pogled na problematiko keramike pa razkrije tudi pomanjkljivosti teoretskega aparata. Slednje se pokaže zlasti pri

raziskovanju odnosa med keramiko in kiparstvom.

Terminologija, povezana z definicijo keramike, predpostavlja določene načine oblikovanja, uporabo določenih tehnologij, materialov, načinov žganja in dekorativnih prijemov ter, sočasno, izključuje nekatere bolj svobodne, kombinirane in samosvoje postopke. Konkretna razstava se ne želi omejiti na predstavitev keramike v "pravovernem" tehnološkem smislu, temveč prikazuje keramiko kot svobodno polje za raznovrstno avtorsko uporabo.

Razstava *Keramika je ženskega spola* raziskuje odnose med keramiko in drugimi likovnimi zvrstmi: skulpturo, oblikovanjem, grafiko, slikarstvom in instalacijo. Prav tako se sprašuje o odnosu keramike do dekorativne in uporabne funkcije. Likovni in tehnološki načini se navadno povezujejo s posebnimi vsebinami, ki jih avtorice raziskujejo v okviru svojih opusov. Na razstavi se posamezne vsebine izrazijo kot likovni in pomenski odnosi med črnim in belim, organskim in geometrijskim, prostorskim in ploskovnim, biološkim in civilizacijskim, intimnim in družbenim ali čustvenim in predmetnim.

Razstava *Keramika je ženskega spola* skuša torej pokazati, da je medij keramike enakovreden in polnokrven nosilec umetniškega sporočila. Keramika stoji prav na začetku razvoja umetnosti, a v vseh tisočletjih svojega ustvarjalnega obstoja ni izgubila svoje izrazne moči. Še več – pridobila je zrelost, s katero se more samozavestno in velikodušno povezovati z vsemi tradicionalnimi in sodobnimi mediji, pri tem pa ohraniti svojo edinstveno sporočilno in likovno izrazno moč.

Barbara Jurkovšek, Albino United, 2012, žgana glina, steklo, akril, 30×18×25 cm

BARBARA JURKOVŠEK

POGLEDI NESMRTNOSTI

Barbara Jurkovšek je slikarka, vendar svobodno poseže tudi po drugih medijih, kadar meni, da bo tako laže in tehtneje izrazila svoje ustvarjalne zamisli. Projekt z naslovom *Albino United* je tako enakovreden spoj slikarstva, kiparstva in keramike. Gre za razširitev njenega slikarskega dela, v katerem avtorica išče vezi med umetnostjo in znanostjo. Njen opus namreč zaznamujejo močni vsebinski vplivi naravoslovja in specialnih ved, kot so biologija, evolucija in taksidermija – veda o prepariranju živali. Razstavljena serija reliefnih skulptur prikazuje fantazijske, »genetsko« deformirane in hibridne živali, ki posnemajo nagačene glave trofej. Ideja sestavljenih fantazijskih živali je sicer stara – najdemo jo že v starih mitologijah –, a v delu Barbare Jurkovšek ima izrazito sodoben prizvok, čeprav formalno na prvi pogled deluje tradicionalno, celo ljudsko. Skrbno oblikovani detajli posnemajo rezbarsko rastlinsko ornamentiko, ki navadno krasi podstavke trofej v lovskih sobah. Čista belina gline z nežnim poprhom roza in turkiznih odtenkov pa spominja na okrasne, nemalokrat kičaste porcelanaste kipce.

Forme so prefinjeno oblikovane in spominjajo na umetelne slaščičarske izdelke. Zato gledalca toliko bolj presenetijo krvavi pogledi steklenih oči ali rogovje v obliki otroških ročic. Avtorica izkoristi šokantni kontrast, da poudari instinktivni človekov odpor do vsega drugačnega. Kreature, ki jih neredko ustvari tudi narava sama in vzbujajo strah, zgroženost ali posmeh, imenujemo spački, nakaze ali monstumi. Vse te besede imajo izrazito ekspresiven pomen. Albini so ljudje in živali z genetsko okvaro, ki se kaže kot pomanjkanje kožnega pigmenta. V številnih kulturah široko po svetu biološka specifika albinizma prerašča v sociološko – albinom ponekod pripisujejo mistične in zdravilne lastnosti, zato so, tako ljudje kot živali, ogroženi. Barbara Jurkovšek s svojim delom tej občutljivi skupini postavlja umetniški spomenik in hkrati

nastavlja ogledalo človeku, ki se sicer postavlja nad naravo, a vendar marsikje ne dosega norm naravnih zakonov. Projekt *Albino United* z na videz nedolžno, vendar groteskno vsebino ironizira in parodira duha današnjega časa. Kritičen je do družbe, ki v hlepenju po lastni nesmrtnosti postavlja na kocko obstoj svoje in drugih bioloških vrst. Navkljub ljubkosti, ki se pomenljivo spogleduje s kičem, se delo poglobljeno in senzibilno sprašuje o temeljnem vprašanju odnosa med življenjem in smrtjo.

na sosednji strani: Barbara Jurkovšek, Albino United, 2012, žgana glina, steklo, akril, 20×15×13 cm

Črno-bele skulpture Bojane Križanec so likovno in vsebinsko dvopomenske. Geometrijske forme sestavljajo ploskve iz valjanje gline. Njihovo strogost mehčajo naključne organske razpoke, ki so posledica žganja v tehniki raku. Sestavljive oblike iz raznovrstnih izrezov valjev dopuščajo različne možnosti postavitve, dinamične zasuke in kompozicijske zamike. Geometrijske telesnine so v sozvočju s črtno poslikanimi površinami. Črte so ponekod uporabljene izključno grafično, drugje pa jih moremo prepoznavati kot ulice na zemljevidih mest, tlorisne zasnove stavb ali rastlinske motive. Dinamična izmenjava konveksnih, konkavnih in ravnih linij in oblik v kombinaciji s črno-belo poslikavo daje poudarjene optične učinke.

Likovni kontrast ustreza vsebinskim kontrastom, ki jih avtorica, nemalokrat zelo angažirano, vključuje v svoja dela. Z njenimi deli prikazan odnos do sveta je črno-bel tudi v metaforičnem smislu. Lepota ima na svojem drugem koncu grešnost, ljubezni in erotiki je nasproti postavljena nečistost, hinavščina ali pornografija, moč in oblast hodita z roko v roki s pohlepom in vojno. Raznovrstni materiali, ki dopolnjujejo keramične forme, razširjajo vsebinske pomene. Tako, denimo, upodobitev gole Carle Bruni – sprva modela in manekenke ter kasneje prve dame Francije – v kombinaciji z aplikacijo iz kovancev ter detajlom, ki spominja na tloris srednjeveške arhitekture, ponuja v razmislek in interpretacijo zgodovinsko utrjena razmerja med ljubeznijo, lepoto, denarjem in politično močjo. Umetna lilija ne vzbudi le vprašanja o odnosu med pravo in plastično cvetlico, temveč je kot simbol nedolžnosti in čistosti marsikdaj v kontrastu s pomenom, ki ga ima kot cvet vladarjev. Rdeči svileni trakovi prav tako lahko pomenijo dvoje: na eni strani ljubezen in erotiko, na drugi prelito kri.

Večplastnost pomenov razkrivajo tudi na prvi pogled dekorativne šatulje, t. i. *Pandorine skrinjice*. Pandora, deklica iz grške mitologije, je bila prva ženska, ki so jo bogovi naredili iz gline. Na zemljo naj bi prišla kot božji dar, v resnici pa je šlo za Zevsov maščevalni načrt zaradi Prometejeve predrzne kraje ognja na Olimpu. Lepa Pandora ni mogla premagati svoje radovednosti in je kljub prepovedi za hip pokukala v svojo poročno skrinjico. In iz nje so na svet izskočile vse tegobe, ki pestijo človeštvo – od bolezni do zlobe. Tudi Bojana Križanec v svoje skrinjice postavi različne predmete. Ti naj presenetijo ali celo šokirajo (preveč) radovednega gledalca.

na sosednji strani zgoraj:
Bojana Križanec, (Ne)red, 2009, raku, 53×22×6 cm

na sosednji strani spodaj:
Bojana Križanec, Pandorina skrinjica, 2013, raku, 19×19×14 cm

Kljub svoji mladosti se je Hana Karim v slovenskem prostoru že dobro uveljavila kot uspešna oblikovalka nakita. Kolekcija nakita *MATERIA ETERNA* se loteva raziskovanja meje uporabnosti. Forme prstanov, brošk in ogrlic so oblikovane kot male skulpture in so pogosto grobe, toge in pretirano velike. Čeprav se zdi, da Hana Karim preizkuša skrajne dimenzije telesnega okrasja, pa gre bolj za preizkušanje skrajnih meja telesa. Okras, ki je na meji nosljivega, si podredi telo, ga omeji v gibanju in ga utesni v prostoru. Kosi nakita postanejo svojevrstni deli telesa, njegovi umetni podaljški skušajo prevladati nad človekom in njegovo osebnostjo. Gre za obrat običajnih vlog – nakit ni več okras telesa, temveč je telo podstavek nakitu, ki se po dimenziji približa skulpturi. Ta podstavek se lahko premika. Tako dobi v osnovi mrtva materija, keramična skulptura, možnost gibanja v prostoru. Ta dinamika daje keramičnim izdelkom Hane Karim vsakokratno spremenljivost in neponovljivost ter jih tako navdahne s posebnim, samostojnim življenjem.

Spoj organskega in anorganskega se pokaže tudi v načinu oblikovanja. Na prvi pogled gre za geometrijske oblike – polkroge, elipse, kvadrate, pravokotnike ter krogle in polkrogle – vendar so liki vselej ročno izoblikovani in organsko zaobljeni. Odtisi prstov in druge sledi oblikovanja, ki ponekod ostajajo vidni na glineni površini, dajejo osebni pečat in mehčajo strogo črno-belih objektov. Čistim grafičnim elementom in gladkim teksturam se občasno kot kontrast priključijo kaotični klobčiči zvite žice in vrvice.

Elementi iz žice, s katerimi Hana Karim spaja posamezne keramične dele v povezane celote, krepijo vtis masivnosti. Žičnata struktura spominja na oporno ogrodje pri modeliranju glinenih skulptur. Prstani imajo pogosto nekakšne organske izrastke antropomorfnih oblik. Zaslutimo lahko likovno zgledovanje pri konstruktivistični in dadaistični umetnosti, pa

tudi pri umetnosti primitivnih ljudstev.

Nakit Hane Karim ima torej bolj kot uporabno vrednost v ospredju likovni in simbolni pomen. Kosi njenega nakita niso zgolj lepotilni in dekorativni dodatki, temveč delujejo kot magični amuleti, simboli moči in masivni ščiti – so torej nekakšna bojna oprema za ženske. Moč ženske pa je tradicionalno tesno povezana z močjo narave. In Hana Karim dojema oblikovanje gline kot naraven proces združitve dveh elementov – mehke prsti in ognja – v trdno in večno obstojno materijo.

na sosednji strani levo:
Hana Karim, Prstan iz kolekcije *MATERIA ETERNA*, 2013,
glazirana keramika, žica, bombažna vrvica, 9,5×3,5×2,5 cm

na sosednji strani desno:
Hana Karim, Ogrlica iz kolekcije *MATERIA ETERNA*, 2013,
glazirana keramika in žica, 11×11×1 cm

NIKA STUPICA

KRHKE PROSOJNOSTI

Nika Stupica k oblikovanju porcelana pristopa na izjemno občutljiv način, ki ustreza bistvu materiala. Ta s svojo tanko, prosojno belino izžareva krhkost, nežnost in eteričnost. Svetloba, ki preseva skozi stene porcelanskih form, dematerializira trdno snov in jo plemeniti s poduhovljeno čutnostjo.

Odnos med snovno prizemljenostjo in zračnostjo svetlobe Nika Stupica nadgrajuje s tem, da uporabne oblike, kot so krožniki in skodelice, preobraža v (neuporabne) izrazne forme. Cvetne čaše in čaše za pitje – avtorica se poigra z besedno in oblikovno podobnostjo – so forme, ki so na pol poti med naturalističnimi upodobitvami cvetlic in uporabnimi kozarci. Nežno obliko dopolnjujejo diskretni turkizni in rumeni toni ter natančna in prefinjena črna risba, ki izvrstno dopolnjuje gladko porcelanasto površino, ne da bi jo preglasila. Kljub umirjeni krhkosti so forme napolnjene s posebno notranjo dinamiko. Ta se zgosti na mestu, kjer se navpično rastoče smeri naslikanih valovnic srečajo z valovitim grebenom roba čaše.

Korak dlje pri iskanju stika med uporabnostjo resničnega sveta in neuporabnostjo umetnosti Nika Stupica naredi pri oblikovanju tihožitij. To so krožniki okroglih, ovalnih in pravokotnih oblik, na katere so položene rastlinske forme. Porcelanasti ovoji drobnih vejic, listov in plodov, ki so med postopkom žganja zgoreli, so kot sledovi časa, spomini na preteklo življenje ali odtisi preteklosti. V njih zato zaslutimo veliko mero melanholije. V svoji spokojnosti in poduhovljenosti so ta tihožitja – nature morte – svojevrstni opomini na minljivost, spomini na smrt – memento mori. Bistveni sestavni del tega sporočila je motiv krožnika. Dopolnjujejo ga dekorativne rastlinice, za katere težko določimo, ali so užitne. Na klasičnih slikarskih tihožitjih je krožnik pomemben kompozicijski element, večkrat bogato obložen z raznovrstnim sadjem ali drugo hrano, ki simbolizira bogastvo in moč naročnika ali tudi bolj

prikrite vsebine. Seveda na krožnik tudi v vsakdanjem življenju polagamo hrano, zato se povezuje z idejo življenja in preživetja. Kompozicija tihožitja ima tako močan simbolni značaj.

Površine krožnikov enakomerno prekriva raster izboklin, ki poudarja dekorativni element tihožitij. Pigmenti, ki jih Nika Stupica dodaja v porcelansko maso, izredno tankočutno dopolnjujejo porcelansko belino. Zaradi obilice zračnosti in svežine njene forme delujejo kot posebne akvarelne risbe –, le da imajo tri dimenzije.

Nika Stupica, Brez naslova, 2013, glaziran uliti porcelan z organsko obliko v neglaziranem porcelanu, Ø 27,5 cm (foto Nejc Saje)

Nika Stupica: Brez naslova, 2013, glaziran uliti porcelan z organsko obliko v neglaziranem porcelanu, Ø 27,5 cm (foto Nejc Saje)

Keramične skulpture Lučke Šičarov so sproščene in polne humorja. Avtorica namreč v svoje delo vnaša tisto, kar bolj poznamo iz karikature, satire in humorne ilustracije – to so elementi preobrata, presenečenja in pretiravanja. Za oblikovanje čipkastega perila, ženskih ročnih torbic, korzetov, šmink ali klobukov se namreč zdi žgana glina neustrezen, pretrd material. Pisano engobirane ali glazirane izdelke avtorica sproščeno kombinira z raznovrstnimi materiali in najdenimi predmeti, kot so žica, tkanine, spominske medalje, fotografije, tulci nabojev ali star polomljen nakit. Veliko teh predmetov v sebi nosi intimne zgodbe, avtorica pa včasih izkoristi tudi njihovo sugestivno ali metaforično moč. Humor si podaja roko z dvoumnostjo in provokativnostjo. Na videz nezdružljivi elementi ustvarjajo trenutke presenečenja, pripovedujejo duhovite, nemalokrat avtobiografske zgodbe, ki pa pod površino sproščenosti skrivajo globlje pomene. Kosi oblačil in predmetov, ki jih avtorica oblikuje, so svojevrstni simboli – včasih celo fetiši – ženskosti. V svoja dela Lučka Šičarov tako vpleta vprašanja erotike ter odnosa med moškim in žensko.

Uporabni predmeti, ujeti v nepravi material, postanejo neuporabni in lažni. Avtorica, filozofinja po izobrazbi, tako odpira filozofska vprašanja o razmerjih med videzom in resnico, med tistim, kar je zunaj, in tistim, kar je znotraj. Vprašanje, kaj ženska skriva v svoji torbici pod šminko ali pod perilom, si lahko zastavimo v navihanem tonu. Obenem pa gre vselej za globlja vprašanja o identiteti ženske, o njenem položaju v družbi, o njeni samozavesti.

Smisel Lučke Šičarov za pripovedovanje zgodb se pokaže tudi v naslovih del, ki so močno sugestivni in odpirajo možnosti za širšo interpretacijo oz. branje zgodb. Na eni strani povečevana ženstvenost, lepota in množica dekorativnih detajlov se na drugi strani uravnoteži s pripovedjo o težjem položaju in žrtvova-

nju ženske v družbi, o njeni odvisnosti in ranljivosti. Stereotipne podobe se izmenjujejo s feministično obarvanimi pogledi. To so vprašanja, na katera so mogoči le individualni odgovori, kar Lučka Šičarov razkriva z individualnostjo oblik. Keramične korzete – zaradi njihove oblike jih lahko zamenjamo za ženski torzo – tako dopolnjujejo ogledala, ki v svoj odsev ulovijo obraze obiskovalcev. Gledalec tako lahko »pomeri« različne zgodbe ter se poistoveti z njihovimi strastmi in njihovimi bolečinami.

Lučka Šičarov, Oprava vdove kapetana avstroogrške vojske, 2009, polirana engobirana glina, dekorativna žica, ptičja kletka, tulci nabojev, 36×36×23 cm

na sosednji strani: Lučka Šičarov: Bloody Pink Panther, 2010, engobirana bela glina, dekorativna žica, 25×23×37 cm; dimenzija ogledala 48×60 cm

kontakti biografije refleksije

Barbara Jurkovšek

Kamnica 27, 1262 Dol pri Ljubljani
041 760 042 / barbara.jurkovsek@gmail.com
<http://bjurkovsek.blogspot.com/>

Rojena je 1981 v Ljubljani. Leta 2006 je na ALOU v Ljubljani diplomirala iz slikarstva in likovne teorije, leta 2009 pa na tej ustanovi magistrirala iz slikarstva. V letu 2007/2008 se je izpopolnjevala na Accademii di Belle Arti di Lecce v Italiji. Do sedaj je imela 25 samostojnih in več kot 50 skupinskih razstav doma in v tujini. Leta 2012 je gostovala v umetniški rezidenci Ministrstva za kulturo v Londonu. Za svoje delo je prejela več nagrad in priznanj, tudi priznanje ZDSLU za leto 2012. Je članica ZDSLU in kot samostojna umetnica deluje na področju slikarstva, kiparstva, grafike, kaligrafije in ilustracije.

»Medija slikarstva in kiparske keramike se v mojem ustvarjanju vzajemno oplajata in idejno podpirata. Česar ne morem prvotno izraziti v sliki, lahko storim v keramiki, to kiparsko-keramično izkušnjo pa prenesem v slikarstvo. Dinamika uporabe dveh medijev mojemu celotnemu ustvarjanju preprečuje ukalupljenost. Keramika in kiparstvo mi pomenita tudi izziv oblikovanja tridimenzionalne forme. Moje keramične skulpture so torej med keramiko, kipom in sliko, so nekakšni hibridi, tako po vsebinski kot formalni plati.«

Bojana Križanec

Ulica bratov Šanda 5, 3252 Rogatec
031 333 973 / bojanakrizanec@yahoo.com
<http://www.bojanakrizanec.com/>

Rojena leta 1973 v Celju, je leta 2007 diplomirala iz kiparstva na Šoli uporabnih umetnosti Famul Stuart v Ljubljani (sedaj Visoka šola za umetnost, Univerza v Novi Gorici). Ustvarja na področju kiparstva, keramike, performansa in novih medijev. Leta 2008 je dobila nagrado za mladega avtorja na Majskem salonu v Lendavi, leta 2006 nagrado za najbolj izvirno delo na Ex-tempor keramike v Piranu, leta 2005 nagrado Primavera za najboljšega mladega avtorja od DLUM. V letih 2005 in 2007 se je izpopolnjevala na Sommerakademie Salzburg kot štipendistka KulturKontakta Austria in kot prejemnica nagrade Miloša Hlupača. Razstavlja je v Sloveniji in tujini, udeležila se je več kiparskih simpozijev v Italiji, Avstriji, na Irskem, v Vietnamu in na Kitajskem.

»Zanimajo me močna nasprotja, kot so svetlo in temno, dobro in slabo, moško in žensko. Pri keramiki uporabljam kontrast med črno neglazirano površino in belo glazuro. S tem poudarjam grafični efekt in pripovedujem zgodbe z uporabo le dveh barv in občasno uporabo rdeče in zlate.«

Hana Karim

Ulica Vena Piona 13, 5270 Ajdovščina
040 370 898 / hana.karim@babelon.si
<http://hanakarim.com/>

Rojena leta 1988 v Šempetru pri Gorici, končuje študij likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Kolekcije nakita oblikuje od leta 2010 in je svoje delo že predstavila na samostojni razstavi v Lični hiši v Ajdovščini (2011) ter na več skupinskih razstavah in revijah. Dela tudi kot organizatorica in vodja razstav mlajše generacije v galeriji Hodnik (Ajdovščina), kot organizatorica modnih prireditev ter grafična oblikovalka.

»Uporabiti keramiko kot osnovni material pogosto pomeni vedno znova odkrivati pomen ustvarjanja in kontrole nad materijo. Nekaj časa sem si prizadevala, da bi se mi keramika podredila, a narava je bila preveč trmasta. Tako sem se odločila, da bom naključja in nepredvidljivost, ki mi jih ponuja ta čudovit medij, raje vpeljala v svoj kreativni izraz. V zadnjem času skušam nakitu, ki velja za objekt krašenja telesa, dodati novo vrednost – da obstaja kot materija v odnosu do človeškega telesa. Ko skulpture polagam na človeško telo, postane telo izrazna površina, podstavek, kjer je spoj objekta s telesom nepovnljiv odnos. Tako skušam besedo nakit ostreti dekorativnega prizvoka. S polaganjem objektov na različne, za nakit nenavadne dele telesa spreminjam nakit v miniaturne skulpture.«

Nika Stupica

Knezova 6, 1000 Ljubljana
051 399 785 / stupicanika@gmail.com
<https://www.facebook.com/Nika.Stupica.Porcelain>

Rojena leta 1975 v Ljubljani, je iz keramike diplomirala na oddelku likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Od leta 1999 razstavlja na skupinskih in samostojnih razstavah doma in v tujini, med drugim na evropski razstavi European Ceramic Context 2010 na Danskem, kjer je sodelovala tudi kot gostujoča umetnica v programu Artist in Residence na otoku Bornholm. Za svoje delo je prejela nagrado za najbolj izvirno delo na Ex-Tempore Piran 2007. Z družinskim podjetjem Kaolin pod blagovno znamko Nika Stupica se s kolekcijo ročno izdelanega porcelanastega posodja uspešno predstavlja na evropskih sejnih interjerja in oblikovanja.

»Moja ljubezen do gline se je rodila že v ranem otroštvu, pri šestih ali sedmih letih. Prvi stik z glino je bilo packanje z nečisto ilovico, ki sem jo nakopala ob bližnjem potoku. Sledilo je prehitro sušenje na soncu, nato še neuspešni poskusi žganja v krušni peči. V keramiki učenju ni konca. Je skupek področij umetnosti, obrti, kemije, fizike. Kombinacija tega je razlog, da se neprestano učim o novih materialih, tehnikah in si širim obzorje na kulturnem področju. Tudi zdaj, ko imam že nekaj izkušenj v porcelanu, me vedno znova preseneča, ker je tehnološko zares zahteven in nepredvidljiv. Predvsem tisti najbolj bel in prosjojen.«

Lučka Šičarov

Pečinska ulica 24, 1260 Ljubljana-Polje
040 430 111 / lucka.sicarov@gmail.com
<http://www.luckasicarov.com/>

Rojena je leta 1958 v Ljubljani. Po diplomi iz filozofije na Filozofski fakulteti v Ljubljani 1984 se je začela ukvarjati z izdelovanjem unikatne keramike. Od leta 1987 se redno udeležuje skupinskih razstav doma ter trienalov, bienalov in razstav v tujini. Prejela je več nagrad in priznanj. Od dvanajstih samostojnih razstav so največ pozornosti pritegnile keramične torbice TorbEros (Galerija Loterije Slovenije, 2005), žensko spodnje perilo (Poslovni center HIT Nova Gorica, 2007) ter keramični korzeti (Institut „Jožef Stefan“ v Ljubljani, 2010). Je samozaposlena v kulturi in poučuje keramiko v sklopu izobraževalnih institucij.

»Izdelke, ki jih razstavljam, umetnostni kritiki pogosto označujejo s tremi besedami: keramika, humor, ženskost. Navidez nemogoča misija, s katero se z oblikovanjem keramičnega spodnjega perila, klobukov in torbic, poskuša zaobjeti, kaj ženska prekriva z oblačili, kaj prikriva s pogledom, kaj skriva v ročni torbici, kako se atributi ženskosti kažejo v mnogoterosti njenih simbolnih funkcij, ki jo ujamejo kot ženo, ljubico, mamo, gospodinjino ... Za težko opravilo težka in trdna keramična oprava. Za bienale v avstrijskem Kapfenbergu sem vsaki ženski naredila po tri keramične krone, ki naj bi jih nadele vsako jutro.«

FINANCIRANJE IN ORGANIZACIJA PROJEKTA:

OBČINA KANAL OB SOČI

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

ZAHVALJUJEMO SE:

Petru Blažaju in Milici Zimic za prizadevanje pri organizaciji razstave, Tadeju Humarju za pomoč pri postavitvi razstave, Jožetu Gasperiču za jezikovni pregled besedil ter Iztoku Fajfarju za tehnično podporo.

VEČ INFORMACIJ O RAZSTAVI:

[WWW.ARTIS.SI](http://www.artis.si)

<http://www.artis.si/UmetnostJeZenskegaSpola/KeramikaJeZenskegaSpola/KeramikaJeZenskegaSpola.html>

UMETNOST JE ŽENSKEGA SPOLA

KERAMIKA JE ŽENSKEGA SPOLA

KATALOG RAZSTAVE

Izdalo:	Prosvetno društvo Soča Kanal
Zanj:	Ljudmila Zimic
Spremna besedila:	Monika Ivančič Fajfar
Fotografije:	arhivi avtoric
Jezikovni pregled	Jože Gasperič
Oblikovanje in urejanje:	Monika Ivančič Fajfar

Tisk: Present d.o.o.

Naklada: 250 izvodov

NOVEMBER 2013

SPREMLJEVALNI DOGODEK OB ODPRTJU:

TUDI MI SMO TU

postavitve figur iz patinirane terakote

člani Kluba keramikov Kanal

15. 11. 2013

Kontrada, Kanal

UMETNOST JE ŽENSKEGA SPOLA. KERAMIKA JE ŽENSKEGA SPOLA.

KONCEPT RAZSTAVE

MONIKA IVANČIČ FAJFAR

samostojna kuratorka, likovna kritičarka in pedagoginja

WWW.ARTIS.SI